

Не ходи, улане (лірична)

Кіровоградська обл., Ульяновський р-н.
Від Володимира Яремчука

Помірно
♩ = 85
Одна

Всі

Не хо-ди, у-ла - а - не, ой не хо - ди, у -

ла - - - не, кра - єм= бе - ре - га(ми).

Не ходи, улане, ой не ходи, улане,
Краєм-берегами.

Не суши серденька, ой не в'яли личенька
Чорними бровами!

Чорні брови маю, ой чорні брови маю,
Та й не оженюся.

Піду в Дунай-річку, ой піду в Дунай-річку –
З горя й утоплюся.

Не топись козаче, ой не топись, козаче,
Бо дівчина плаче!

Нехай вона плаче, ой нехай вона плаче –
Вона й перебуде.

Вона й перебуде, ой вона й перебуде –
Вона й моя буде.

Пішов козак ярмом, ой пішов козак ярмом,
Дівка - долиною.

Зацвів козак терном, ой зацвів козак терном,
Дівка - калиною.

Козакова мати, ой козакова мати
Пішла терен рвати.

А дівчини мати, ой а дівчини мати –
Калину ламати.

Не рви ж мене, мати, ой не рви ж мене, мати,
Я й не тереночок.

Я й не тереночок, ой я ж не тереночок,
А я твій синочок!

Не ламай же, мати, ой не ламай же, мати,
Бо я й не калина.

Бо я й не калина, ой бо я й не калина –
Я ж твоя дитина!